

ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
เรื่อง ระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงกำหนดแนวทางในการทำงานบริการทางวิชาการให้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ด้วยระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมดังนี้

ข้อ ๑. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เรื่อง ระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ “เรื่อง ระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔. ในประกาศนี้

“ระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” หมายความว่า ขั้นตอนการปฏิบัติงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมที่กำหนดอย่างชัดเจน มีหน่วยงานในการขับเคลื่อน องค์ประกอบที่ประกอบไปด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต เพื่อให้ได้ผลออกมาตามต้องการ

“ลักษณะงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” หมายความว่า กิจกรรมหรือโครงการทางวิชาการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษา โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ ลักษณะการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมแบบให้เปล่า คณะและหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย จัดโครงการและงบประมาณเพื่อสนับสนุนการบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยผู้รับบริการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ แหล่งงบประมาณได้จากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณเงินรายได้ และ/หรืองบประมาณจากหน่วยงานอื่นๆ หรือองค์กรภายนอก ที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย

๒. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเชิงธุรกิจ เป็นการให้บริการในลักษณะงานรับจ้างเพื่อหารายได้ โดยมีลักษณะดังนี้

(ก) งานทดสอบและวิเคราะห์ งานซ่อมบำรุง

(ข) งานให้คำแนะนำและที่ปรึกษา เช่น การศึกษาค้นคว้า สำรวจ รับจ้างทำวิจัยที่ปรึกษาด้านการจัดทำระบบมาตรฐาน การให้คำแนะนำทางวิชาการทางเทคนิคและวิชาชีพ หรือเป็นที่ปรึกษาให้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก

(ค) งานออกแบบ...

(ค) งานออกแบบ สร้างเครื่อง การติดตั้ง การรับจ้างทำของ คำนวณแบบ เขียนแบบ แพลท หรือ เรียบเรียงตำราทางวิชาการ เขียนคู่มือปฏิบัติงาน การผลิตสื่อ

(ง) งานฝึกอบรม สัมมนา

(จ) งานบริการทางวิชาการอื่น ๆ ที่อธิการบดีกำหนด

“พื้นที่ให้บริการทางวิชาการ” หมายความว่า ถิ่นที่ตั้งของสังคม ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ที่เป็นเป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยได้เน้นพื้นที่เป้าหมายที่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยไว้ อันได้แก่

๑. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒. จังหวัดนนทบุรี

๓. จังหวัดสุพรรณบุรี

“กลุ่มเป้าหมายการพัฒนา” หมายความว่า การพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน ต้องสร้างพื้นฐานความพหุมี พหุกิน พหุใช้ก่อน แล้วค่อยเสริมค่อยสร้างความเจริญเศรษฐกิจต่อไป กำหนดเป็น ๓ กลุ่มดังนี้

(๑) พัฒนาบุคคลหรือครัวเรือน สร้างผู้นำชุมชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการดำรงชีวิต สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับพื้นที่ ยกระดับคุณภาพชีวิต

(๒) พัฒนาชุมชน ยกกระดับกลุ่มอาชีพด้านกระบวนการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ เพื่อกระจายรายได้ระดับหมู่บ้าน ชุมชน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๓) พัฒนาสังคม ร่วมวางรากฐานชุมชนสู่สังคมการเรียนรู้ด้านการเกษตร โภชนาการ สุขภาพอนามัย การศึกษา การอนุรักษ์จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่

“เป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” หมายความว่า ผลของการดำเนินการที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากการให้บริการทางวิชาการ ระบุไว้ ๓ ประเด็นดังนี้

(๑) ผลผลิต ประชาชนมีความรู้ มีเครื่องมือ มีแนวคิด มีเทคโนโลยีเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

(๒) ผลลัพธ์ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน มหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์พัฒนาอาจารย์ นักวิจัย บุคลากร นักศึกษา เป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงานด้านบริการทางวิชาการ มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน และการวิจัย จากโจทย์จริงตามบริบทของชุมชน

(๓) ผลกระทบ ประชาชนสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตในพื้นที่ ไม่ต้องย้ายแรงงานเข้าเมือง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง บนรากฐานทางสังคมแห่งการเรียนรู้

“การบูรณาการการให้บริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย ” หมายความว่า การนำเอาศาสตร์ของงานบริการทางวิชาการ การเรียนการสอน และการวิจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน จนมีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ซึ่งต้องระบุกิจกรรมบูรณาการใน มคอ.๓ หมวดที่ ๕ แผนการสอนและการประเมินผล แล้วรายงานผลการบูรณาการใน มคอ.๕ ของรายวิชานั้นๆ

ข้อ ๕. กรอบแนวทางการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้วยหลักพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (University Social Engagement) มีหลักสำคัญ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) ร่วมคิดร่วมทำ...

- (๑) ร่วมคิดร่วมทำแบบพันธมิตรและหุ้นส่วน (Partnership)
- (๒) เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual Benefits)
- (๓) มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Knowledge Sharing and Scholarship)
- (๔) เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Measurable Social Impact)

ข้อ ๖. ขั้นตอนการดำเนินงานในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

(๑) กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยได้กำหนดตามความในข้อ ๔ “พื้นที่ให้บริการทางวิชาการ” โดยคณะ หน่วยงานภายในและภายนอกมีส่วนร่วม

(๒) มหาวิทยาลัยและคณะ หน่วยงานให้บริการทางวิชาการ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนผู้รับบริการทางวิชาการ ร่วมกันสำรวจบริบทกลุ่มเป้าหมายร่วมคิดร่วมทำแบบพันธมิตรและหุ้นส่วน สำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของผู้รับบริการทางวิชาการแก่สังคม

(๓) วางแผนงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมร่วมกัน ระหว่างมหาวิทยาลัย คณะและหน่วยงานที่ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนผู้รับบริการทางวิชาการ มีการจัดทำแผน/แผนงานและโครงการบริการทางวิชาการ ที่สอดคล้องกับแผนให้บริการของมหาวิทยาลัย คณะและหน่วยงาน ตรงตามความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยเน้นให้เกิดการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และ/หรือ กับการวิจัย

(๔) การดำเนินโครงการ/กิจกรรมให้บริการทางวิชาการตามแผนงาน โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ ชุมชน สังคม ตามความเชี่ยวชาญของบุคลากร เน้นการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และ/หรือ กับการวิจัย จากโจทย์จริงตามบริบทของชุมชน

(๕) การประเมินผล ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ ของการบริการทางวิชาการแก่สังคม และผลสำเร็จของการบูรณาการบริการทางวิชาการแก่สังคม กับการเรียนการสอน และ/หรือ กับการวิจัย ตามตัวชี้วัดของโครงการ

(๖) ทบทวนผลการดำเนินงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ประเมินผลในระดับแผน ถึงความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม และประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์และบุคคลผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ การเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และการสร้างรายได้จากการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนงาน

(๗) เมื่อดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมให้บริการทางวิชาการเสร็จแล้ว ให้หัวหน้าโครงการจัดทำรายงานการดำเนินงานหรือสรุปโครงการ ตลอดจนรายการรับจ่ายเงินของโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จเสนอ มหาวิทยาลัยผ่านผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นสุดโครงการ

(๘) ให้สถาบันวิจัยและพัฒนา...

(๘) ให้สถาบันวิจัยและพัฒนา ติดตามผลการดำเนินงาน จัดทำฐานข้อมูลงานบริการทางวิชาการ แก่สังคม พัฒนาปรับปรุงระบบกลไกการดำเนินงานบริการทางวิชาการแก่สังคม และ จัดทำรายงานสรุปการดำเนินงานให้บริการทางวิชาการ เสนอมหาวิทยาลัยภายในหกสัปดาห์นับตั้งแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล บุรินทร์วัฒนา)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ